

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **M. B.**, zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 11. 10. 2018, č. j. 62 A 229/2016 - 62,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Brně (dále též „krajský soud“) v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2016, č. j. KUZL-35939/2016. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí ze dne 7. 4. 2016, č. j. MMZL 045736/2016, jímž Magistrát města Zlína shledal, že žalobce porušil § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), a dopustil se tak správního deliktu provozovatele vozidla podle § 125f odst. 3 téhož zákona.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu blanketní kasační stížnost, ve které navrhl zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. Uvedl, že kasační stížnost bude doplněna na výzvu soudu a ve lhůtě jím stanovené.

[3] Takto formulovaná kasační stížnost nebyla věcně projednatelná, neboť neobsahovala žádný konkrétně vymezený důvod, pro který stěžovatel napadl rozhodnutí krajského soudu. Usnesením ze dne 7. 11. 2018, č. j. 7 As 477/2018 - 12, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele k odstranění vad kasační stížnosti, a to ve lhůtě 1 měsíce od doručení usnesení a poučil jej, že pokud vady kasační stížnosti neodstraní a v řízení nebude možné pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 12. 11. 2018. Lhůta ke splnění povinnosti uplynula ve čtvrtek 12. 12. 2018. Doplnění kasační stížnosti bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno prostřednictvím datové schránky zástupce stěžovatele dne 14. 12. 2018, tedy po uplynutí stanovené lhůty.

[4] Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), [k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle odst. 3 téhož ustanovení [n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[5] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. [p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

[6] Nejvyšší správní soud konstatuje, že jednoměsíční lhůta k doplnění kasační stížnosti dle § 106 odst. 3 s. ř. s. je lhůtou zákonnou, kterou může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit. Z uvedeného vyplývá, že nebyla-li podána včasná žádost o její prodloužení, lhůta dle § 106 odst. 3 s. ř. s. je lhůtou propadnou (srov. nálezn Ústavního soudu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06). K doplnění kasační stížnosti zaslanému po lhůtě Nejvyšší správní soud již nemohl z výše popsaných důvodů přihlídnout a na kasační stížnost je tak třeba nadále hledět jako na nedoplněnou, s procesními důsledky dále popsanými.

[7] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu neodstraní, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, č. 6/2003 Sb. NSS, a ze dne 5. 1. 2018, č. j. 4 As 242/2017 - 33).

[8] Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve stanovené lhůtě ani nedoplnil chybějící náležitosti kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 1 a 3 s. ř. s., ani nepožádal o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti, trpí kasační stížnost vadou, kterou stěžovatel k výzvě soudu ve stanovené lhůtě neodstranil a pro kterou nelze v řízení pokračovat. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než dle § 37 odst. 5 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítnout.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Podle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Protože kasační stížnost byla odmítnuta, aniž by bylo nařízeno jednání, Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2019

Mgr. David Hipšr
předseda senátu